

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.490/2021/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. november 22. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2021. augusztus 30. napján kihirdetett 24.B.129/2021/84. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett VII. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) hónapra, a felfüggesztés próba idejét 1(egy) évre enyhíti.

A vádlottal szemben 5000 (ötezer) forint erejéig vagyonekmozgást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet VII. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a felülbírálat alapját képező ítéletével VII. r. vádlottat új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége [Btk. 184. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt 1 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg. Kimondta, hogy VII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen VII. r. vádlott és védője enyhítés érdekében, próbára bocsátás alkalmazása végett fellebbeztek. Az ügyészség az ítéletet tudomásul vette.

[3] A másodfokú eljárás során a védő a fellebbezés írásbeli indokolását nem terjesztette az ítéltábla elé.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.170/2021/9. számú átiratában a fellebbezést nem tartotta alaposnak és az alábbi észrevételeket tette: Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, végzésében elfogadta a vádlott bűnössége beismerésére vonatkozó és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát. Az ügyben korlátozott felülvizsgálatra kerülhet csak sor. A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése helytálló. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és megfelelően értékelte, tetтарыыos büntetést szabott ki, melynek enyhítése nem indokolt. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta.

[5] A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta felül, mivel a vádlott terhére fellebbezést nem jelentettek be, és az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott.

[6] Tekintettel arra, hogy az ítélet ellen a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a büntetés mértékének megváltoztatását célzó perorvoslatot emeltek, ezért a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján csak erre a szűkebb körre terjedt ki (korlátozott felülbírálat).

[7] A korlátozott felülbírálat esetében a felülbírálat terjedelmét a Be. 590. § (5) bekezdése határozza meg.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdés a) pontja alapján az eljárási szabályok megtartását csak abból a szempontból kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan eljárási szabálysértést, ami szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az ítéltábla ilyet nem tapasztalt.

[9] A korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróságnak a Be. 591. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kell kiindulnia, az abban írtakhoz kötve van. E tényállásból fel sem merülhet a vádlott felmentésének, avagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lehetősége. Ez a korlátozott felülbírálat esetén ugyancsak vizsgálandó kérdés, ugyanis a Be. 590. § (5) bekezdés b) pontja szerint a másodfokú bíróság vizsgálja a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést abban az esetben, ha a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni.

[10] Korlátozott felülbírálat körében a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezés a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a következő vizsgálandó kérdés. Ennek kapcsán az ítéltábla megállapította, hogy a Debreceni Törvényszék VII. r. vádlott cselekvőségét az anyagi jog szabályainak megfelelően minősítette az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségének.

[11] Végül a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta az ítéltábla a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést. Az e körben előterjesztett enyhítésre irányuló fellebbezést részben alaposnak találta.

[12] A védelem által kért próbára bocsátás intézkedés a bűncselekmény jellege, annak elhúzódó jellegű elkövetési ideje és a bűncselekmény elszaporodottsága miatt nem célravezető. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság VII. r. vádlottat a terhére megállapított bűncselekmény elkövetése miatt a kiszabható legsúlyosabb büntetéssel sújtotta. A Btk. 184. § (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűncselekményt elkövetővel szemben 1 év a kiszabható szabadságvesztés maximuma. Az elsőfokú bíróság VII. r. vádlottat ilyen tartamú szabadságvesztés büntetésre ítélte, igaz a szabadságvesztés végrehajtását – helyesen – felfüggesztette. Az ügyben ugyanakkor az is megállapítható, hogy a történeti tényállás [57-79-85] pontjaiban részletezett magatartásával VII. r. vádlott az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségét minimális mennyiségre valósította meg, hiszen egyik tényállási pontban sem haladta meg a Btk. 461. § (5) bekezdés a) pontjában meghatározott csekély mennyiség felső határát, azok összevont értéke is ezen érték tíz százaléka körül maradt. Ilyen körülmények között az ítéltábla eltúlzottnak találta a törvényben alkalmazható legsúlyosabb mértékű szabadságvesztés büntetés alkalmazását, ezért azt 6 hónapra, míg a felfüggesztés próbaidejét 1 évre mérsékelte.

[13] A tényállás [85] pontja tartalmazta azt is, hogy a vádlott öt alkalommal adott át és 1.000 forint/pakk áron új pszichoaktív anyagot, melyből így minimálisan 5.000 forint bevétele származott. A tényállás tartalmazta azt is, hogy a vádlottnak anyagi haszna az értékesítésen nem keletkezett, mert ugyanannyiért vásárolta az új pszichoaktív anyagot. Ez azonban nem mentesíti a vádlottat a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott vagyoneklkobzás alól. A 1/2008. Büntető jogegységi határozat egyértelműen kimondja, hogy a Büntető Törvénykönyv 77/B. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyoneklkobzást kell elrendelni.

[14] A vagyoneklkobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyoneklkobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

[15] Ezért az ítéltábla a bűncselekménnyel összefüggő vagyona vagyoneklkobzást rendelt el.

[16] A büntetés és a vagyoneklkobzás tekintetében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő egyéb rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[17] Az ítéltábla jelen határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.129/2021/84.sz. ítélete a fellebbezéssel érintett VII. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. november 22.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke